

РЕШЕНИЕ

№ 2323

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Елка Атанасова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **964** по описа за **2023** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. Р. Б., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], предявена чрез процесуален представител адв. Ц. М. - САК, с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], против РЕШЕНИЕ № 5245 от 21.12.2022г. на Софийски районен съд по АНД № 20221110211821/2022, с което е ПОТВЪРДЕН ЕЛЕКТРОНЕН Ф. за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 5648323, издаден от СДВР и с който на Д. Р. Б. на основание чл.189, ал.4 вр. с чл.182, ал.1, т.3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание - глоба в размер на 100 лв., за нарушение на чл.21, ал.2, вр. чл. 21 ал.1 с.з.

В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност и необоснованост на оспореното решение. Сочи се, че са налице касационни основания за отмяна на решението по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Поддържа се, че съдът не е упражнил контрол върху това дали са спазени всички законови изисквания при издаването на електронният фиш. Застъпва се тезата, че процедурата по установяване на процесното административно нарушение е сериозно опорочена, тъй като не са спазени изискванията, посочени в Наредба № 8121з -532 от 12.05.2015г., както и че при извършване на заснемане на нарушението, не са спазени нормативно разписаните

изисквания за това, което е довело до негодност за ползване на така заснетото в административно-наказателното производство. Поддържа се, че фишът не е изготвен по реда на действащите нормативни правила, като е недопустим като електронно изявление при заснемане на нарушения с мобилни камери, поради което и не може да бъде приет за годно електронно изявление, доказващо вмененото на Д. Б. нарушение. С оглед изложеното се моли да се уважи касационната жалба и да се отмени решението на СРС, съответно на това процесният електронен фиш-отменен. Претендира се присъждането на разноски по делото.

В съдебно заседание касаторът – Д. Б. редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът-Столична дирекция на вътрешните работи-не изпраща представител в проведеното съдебно заседание. В писмено становище от 16.03.2023г., поддържа касационната жалба да бъде оставена без уважение, а оспореното решение на СРС-оставено в сила, като правилно и законосъобразно. Прави възражение срещу размерът на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационната жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш. Не са изтекли, както сроковете по чл.34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

В производството пред СРС е установено, че на 13.08.2020г., моторно превозно средство „Рено“ К., с рег. [рег.номер на МПС] , около 19:04ч. се движело в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като посоченият автомобил преминал при ограничение от 80 км./ч., за населено място въведено с пътен знак В-26, със скорост от 105 км./ч., като е превишил разрешената скорост с 25 км./ч. Нарушението е констатирано с разпечатка от техническо средство АТСС АRH САМ S1, в която е отразен регистрационния номер на лекия автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта.

За нарушението е издаден електронен фиш серия К № 5648323, с който нарушението е квалифицирано по чл.21, ал.2. вр. чл.21, ал.1 ЗДвП. На касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 100лв., на основание чл. 189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП.

При посочените фактически установявания, СРС е обосновал правен извод, че електронният фиш е издаден от компетентни органи, като при съставянето му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на административнонаказателното производство и ограничаващи правото на защита на нарушителя, както и че електронният фиш отговаря на императивно изброените изисквания на разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, като издаден по утвърден образец.

Съдът е приел, че от доказателствения материал по делото безспорно в установено извършването на твърдяното административно нарушение, а при

индивидуализирането на административно- наказателната отговорност на Д. Б. с е правилно отчетена санкцията, предвидена в чл.189, ал.4, вр. 182, ал.1, т.3 ЗДвП.

Административен съд София – град, като обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ОСПОРЕНОТО РЕШЕНИЕ Е ПРАВИЛНО.

Касационният състав напълно споделя изводите на СРС. Решението е обосновано, с изложени подробни мотиви, които почиват на цялостен и изчерпателен анализ на релевантите факти и относимата нормативна база.

Правилно е възприето, че в производството не са допуснати процесуални нарушения, а по същество деянието е безспорно доказано.

Неоснователно е оплакването за нарушение на чл.10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на министъра на вътрешните работи. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство АТСС АРН САМ S1, представляващо преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства с вградено разпознаване на номера и комуникации. Техническото средство е от одобрен тип, което е видно от приложеното по делото Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126/07.09.2017г., валидно до 07.09.2027г. По делото е представен и Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. № 4332р-38788г., съставен в изпълнение на разпоредбата на чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., която задължава органа за контрол на правилата за движение по пътищата да попълва протокол, съгласно приложение на наредбата при всяко използване на мобилно АТСС, каквото е настоящото техническо средство. В случая протоколът съдържа нормативно изискуемите реквизити и е доказателство относно датата и мястото за контрол, посоката на движение на контролираните МПС, ограничението на скоростта, номер на служебния автомобил и други обстоятелства, необходими, за да бъде извършена преценка за законосъобразността на издадения ел. фиш. В съответствие с разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. протоколът се съпровожда със снимка на разположението на уреда, т. е. на мобилното АТСС, което изискване в случая е изпълнено. Такава снимка е неразделна част от протокола и има предназначение да даде визуална представа къде точно е било поставено мобилното АТСС, за да се прецени дали това място отговаря на посоченото в протокола и къде е било разположено мобилното АТСС спрямо посоката на сработване на АТСС. От приложения към протокола снимков материал се установява разположението на мобилната камера, а именно на процесното място, което е посочено в протокола. От горното е видно, че са изпълнени всички изисквания на чл. 10, ал. 1-3 на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, изр.първо, предл. първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 5245 от 21.12.2022г. на Софийски районен съд по АНД № 20221110211821/2022.

ОСЪЖДА Д. Р. Б., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.